

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 906

@ בשבת לא אומרים "צדקתך".
@ במוצאי שבת "ברכת הלבנה".
@ סוף זמן אכילת חמץ = 10:12
@ סוף זמן שריפת החמץ = 11:28

בס"ד ח' ניסן ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 18:35
צאת השבת - 19:26
רבנו תם - 20:10

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

כפטי"דון: "ועדבה"
(מלאכי ג')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

אברהם יגל

לעיי' בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת צו שבת הגדול

פרשת הנשיאים, יום ח'

השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מענייני הפרשה:

- ➔ דינים נוספים בקורבן עולה ובקורבן מנחה.
- ➔ קורבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
- ➔ דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
- ➔ הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.

ו"אש המזבח תוקד בו"

ההתלהבות היוקדת שבלבו של כל אדם חייבת להיות
בעומק הלב פנימה מבלי שירגישו בכך אחרים.
(תולדות יעקב יוסף)

"במקום אשר תשיח העולה תשיח החטאת"

גם הרהור קל בלב הטעון עולה, צריך להיות חמור בעיני
האדם כמו עבירה שחייבים עליה חטאת. (נועם אלימלך)

"ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן..."

האדם צריך לזכור כי יבוא יום אשר יהיה "ופשט את
בגדיו ולבש בגדים אחרים" בגדי לבן, "והוציא את
הדשן" את הגוף שהוא הפסולת, "אל מחוץ למחנה" -
מחוץ לעיר, "אל מקום טהור" - לבית מועד לכל חי,
"והאש על המזבח תוקד בו" האש של הגיהנום. ואם
כך יחשוב האדם, אזי יתעורר בעוד מועד ויחזור
בתשובה שלימה. (הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע)

"והרים את הדשן וכו' ושמם אצל המזבח" (ו' ג')

אומר ה"שפת אמת": רמז רמזה לנו התורה, כשם
שהדשן היה נבלע אצל המזבח, כך זכות הקורבנות
"נבלעת" ונותרת לאורך ימים ונזקפת לו לעם ישראל
לדורי דורות. וזה מה שאומר גם דוד המלך בתהילים
(כ' - ד') "יזכור כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה".
פירושו: דשן העולה שנבלע אצל המזבח, יעמוד לנו
ויעלה זכרנו לדורות לזכות לנו.

"ואתם הדבקים בה' א-לויכם היים כולכם היים"

אדם שדבק במצוות חי ואילו אחד שעזב אותם הוא
מכירת את עצמו... המצה היא הסמל למצוות בעניין
של זריזות והיא ההבדל בין הזריז למתעכב.

"והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל" (ז' י"ט)

שואל הרבי מקוצק, מדוע כאשר טמא נוגע בטהרה הוא
מטמא אותו, ואילו כאשר טהור נוגע בטמא הוא אינו
מטהר את הטמא? הלא מידה טובה מרובה ממידת
פורענות, והיה מתאים שכתוצאה ממגע בין טהרה
וטמאה תשפיע הטהרה על הטמאה. ותיקן: הטמא הוא
טמא באופן ודאי, אבל הטהור, מי ערב שהוא אכן טהור.

"רשע מה הוא אומר... ואף אתה הקהה את שיניו"
אומרים בדרך הלצה, שטענת הרשע היא שאינו מתנהג
כמו שצריך, ואינו מקפיד על פיאות וזקן, מפני שגם
כשנולד נולד בלעדיהם, לכן אומרים לו, שגם את שיניו
צריכים להוציא, שהרי נולד בלעדיהם.

א. **חמץ = מצה** אותיות של זה כאותיות של זה. ההבדל
אינו אלא בנקודה הדקה של ח' (ה) ללמדך שאיסור חמץ
במשהו בלבד.

ב. "ליל שימורים הוא: ר"ת "המחזיר שכינתו לציון".
רמז למה שאמרו חז"ל (ר"ה י"א) 'בניסן נגאלו ובניסן
עמדנו להיגאל

ג. **מצה** ר"ת "מכל צרה הצילנו". אם מקיימים מצות
אכילת מצה כהלכתה, זוכים להינצל מכל הצרות.

ד. 'הקהה את שיניו' מדוע צריכים לרשע להקהה דוקא
את שיניו? אלא **רשע** בגי' 570, הסר את **שניו** בגי'
366 נשאר **צדיק** בגי' 204.

פינת הניבים והפזמונים

חוטא ומחטיא את הרבים = אדם שלא זו בלבד שהוא
עצמו עובר עבירות, אלא משפיע לרעה גם על אחרים.
ירבעם מלך ישראל בנה שני עגלי זהב, הציב אותם
בין ובית-אל, מנה פהנים אשר לא היו מבני לוי
ועשה חג לבני ישראל.

דוגמה: לצערנו, רבים מן הבכירים במדינה מדווחים
דווחים פוזבים על נזקיהם במשך, מאלצים את
הפגופים להם לחתם על אמתות הדווח, ובכך הם
חוטאים ומחטיאים את הרבים.

מקור: ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל
(ניבונוכין).

הסירו מכשול מדרכי עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיי' בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שבת הגדול

לכאורה היינו צריכים לאמר "שבת הגדולה", שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר **לנס הגדול** שהיה ביום י' בניסן, ביום זה לקחו שה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעי המיטה לשמירה עד יום י"ד בניסן, ושחרוהו. וכל זה לעיני המצרים ואין הם יכולים לעשות מאומה. ולא הרע לבני ישראל.

ב. במילה "שבת הגדול" טמון הרמז לשנה שיצאו ממצרים: שנת ביתמח = 2448 לבריאת העולם. וכך זוכרים: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48, וביתח = 2448.

ג. קוראים הפטרה בספר מלאכי ג', שם נאמר בפסוק: "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". שהיום הגדול המצוין כאן, **הינו יום הגאולה האחרונה**. שבניסן נגאלו ובניסן תתדין להגאל.

ד. היות שענייני הפסח, דיניו וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן **דרשה גדולה** יותר בשבת שלפני הפסח.

בניד כשתילי זתים - חינוך

חינוך לחג פסח כשר ושמח

"שיתוף הילדים בעזרה בבית הוא פעילות משפחתית התורמת לחיזוק הקשר הורה-ילד. העשייה המשותפת יוצרת קרבה בין ההורה לילד, מחנכת את הילד לערכים של שיתוף ומעוררת בו תחושת שייכות משפחתית". בתורה מוזכרות שתי מצוות אלה תעשה הקשורות בהמצאות החמץ בפסח: "בל יראה ובל ימצא".

יש לדאוג שיהיה פסח שמח. יש להגיע לליל הסדר לא עייפים ולא כואבים אלא שמחים, כדי שאותו לילה יהיה חוויה עצומה לילדים, מקור גדול של אמונה בדי' גואל ישראל. עובדים קשה, מכלים את הכוחות וכועסים על הילדים. צריך לחנך ילדים ולא לחנך לעצבנות.

כל המטבח נראה כמהפכת זרים, הבעל והילדים רועדים מפחד בפניה, ואוכלים. האמא מסתכלת עליהם כמין "רס"רית, האיש והאישה מתעצבנים זה על זה. זאת הכנה לפסח!! זה חינוך ילדים!! אם מנקים יחד עם הילדים מה טב. אבל זה חייב להיות הרפתקה מאושרת. קודם כל, צריך לנקות מה שחייבים, במשך חצי יום, אחר כך אם רוצים לעשות עוד דברים - אפשר לנקות בששון ובשמחה. מנקים, שרים, שופכים מים, וניקיתם בששון ממעיני הישועה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **כל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג **יגאל יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לילדים

ה"ק פלן וקל חתן וקל כלה" מזל טוב ואיחולים לבביים **ליצחק וטיבה מוסאי** להתרומם זאמן

לנישואי ישראל עם נפתליה ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכות ואיחולים

ליניב וליאת זוכן בהגיע יהל נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות ובגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל מעשיו. **וברכה והצלחה למשה וגיטי גולן**

"סיום מסכת"

יתקיים בבית י"כ **"אוהל מועד" תפילה בנץ.** תחילת התפילה **06:00 יוגש כיבוד עשיר** לע"נ אסתר בת מרדכי ז"ל

פרכות ואיחולים

לגלעד ואזה לביא לרגל חולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתעליח בכל דרכיה ומעשיה

כל הישועות והברכות

לדניאל ומרגלית פנסי הי"ן שתמנו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם, שיזכו באושר ובפרנסה טובה. ברכה והצלחה בחיים **לאילון-חי** בן מרגלית ולנועה בת מרגלית ברכה והצלחה בלימודים

"ה"ק פלן וקל חתן וקל כלה" מזל טוב ואיחולים לבביים **ליוסף ואהובה באבאי** לדניאל וציונה אשתלמק

לנישואי **מיכאל-שלום** עם התיילה וה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פרכות ואיחולים

לששון ואורנה מנחם בהגיע הבן איראל לגיל החלק'ה יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו וברכה והצלחה ליעקב ודינה אהרונ

פרכות ואיחולים

לדוד וזהבה ישראלי בהגיע ז"ב נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות ובגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל מעשיו. **וברכה לסבתות מרגלית מוסאי ונהיית ישראלי**

פרכה והצלחה

ליקותיאל יפה זסימי שתתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות ליבכם לטובה ותרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציקם

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנוע והענו **שמואל בטיטו** בן עליוה יג' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ החסיד והענו

יצחק-חיים לארי בן יעקב ז"ל יג' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

אסתר מוסאי בת מרדכי וחתינו ז"ל יג' ניסן פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

בשורה משמחת

תפילה מנחה מוקדמת תתקיים בערב שבת בבית הכנסת **"יחזקאל הנביא" מפלג המנחה, שעה וחצי לפני כניסת השבת** בשבת מנחה ב- 13:00

פרכה והצלחה

לאפרים ויוכבד זסימי הי"ן שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

פרכה והצלחה

ליוסף ועלה זוכן-ליאן הי"ן שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

משפחות רבות

ברכות וממתנות **לקמחא דפסחא** כדי לקיים את החג. כל המעוניין לתרום תבוא עליו ויזכה לכל הישועות.

משה שאואט 050-9435597

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :			
שלמה לארי בן מרים הי"ן	אברהם יגל בן רעות הי"ן	ניסים דודי בן שרה הי"ן	יצחק נאמן בן שרה הי"ן
אדר ישראל בן שרית הי"ן	שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת	נעימה שלומזה בת מרים מנב"ת	חנה דודי בת שרה מנב"ת
משה נאמן בן מרים הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	לידה הונו בת מרי מנב"ת	דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת
אברהם נאמן בן מרים הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
נהוראי-חנניה בן מרים הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
באבאי באבאי בן מורורי הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
יהונתן אריאלי בן שרה הי"ן	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת
שבתאי מוסאי בן נהיית מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת	דנה מוסאי בת חנה מנב"ת

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנזהר ממשוה חמץ בפסח, מן השמים מסייעים בידו **שלא יחטא כל השנה**, ולכן קודם ליל י"ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משוה חמץ. וכן את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאור הנר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, **ואסור לאכול פת או עוגה** יותר מ- 54 גרם החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. **אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה**, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. יש לנקות השיניים היטב לאחר גמר סעודת שחרית ביום ארבעה עשר, ואלה שיש להם שיניים תותבות, צריכים לרחצן היטב בין החריצים עד שלא ישאר בהם שום חמץ, ואפילו משוה, אולם אין צריך להגעילם ברותחים. והרוצה להחמיר יערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודיו.

ה. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירו, ויאמר: **"כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה וכו'",** (בלשון הקודש: **"כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתיו ושלא בערתינו יתבטל ויהיה כעפר הארץ"**). וצריך לומר בשפה המובנת לו, כשיבין שכוונתו לבטל החמץ, ושיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, אבל אם אומר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית, ואינו מבין שכוונתו לבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחנה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו בלועזית בשפה הידועה לו.

ו. יהיה שולחנו ערוך מבעוד יום, כדי שיבוא לביתו יקדש מיד אחר צאת הכוכבים. **ואחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות**, ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לתחכם במצוות ארבע כוסות, וכן מצווה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה, כדי שלא יישנו, ויראו שינוי וישאלו.

ז. טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר. וילד שלא מבין עדיין בסיפור יציאת מצרים, טוב להחמיר לתת לו יין לארבע כוסות, אלא שאין צריך רביעית, ויתן להם מץ ענבים. ויותר הכרחי לתת להם קליות ואגוזים או מיני מתיקה, קודם עשיית הסדר.

ח. יסדר שולחנו בכלים נאים כפי כוחו, וינהג שררה בליל פסח דרך חירות. וכיין מקום מושבו שישב בהיסבה דרך חירות. ויש להניח מקום פנוי בשלחן בליל פסח, ולחסר ממנו מעט, זכר לחורבן. עני שאין לו כרים וכסתות, יסב על הספסל, או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חבירו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ואבל חס שלום.

ט. **הנשים חייבות בהיסבה**, וראוי לעמוד על המשמר לזכור ולהזכיר את אחרים להסב, מפני שאין אנו רגילים להסב בכל ימות השנה. וצריכים היסבה **בשתיית ארבע כוסות, באכילת המצה, אכילת הכריכה, ובאכילת האפיקומן**, ושאר כל סעודותיו אם ירצה להסב, הרי זה משובח.

י. אפי' מי שהיין מזיקו, או ששונא את היין, חייב לדחוק את עצמו לשותות ארבע כוסות, (ובברכה כרגיל), אך די אפי' לכתחילה לאדם כזה לצאת ידי חובה ביין מבושל או יין צימוקים ומיץ ענבים. ואם ע"י שתיית ד' כוסות, בכל אופן שיהיה, יבוא לידי חולי פנימי, או יפול למשכב, פטור, ויקדש על הפת.

יא. **כשמברך שהחיינו יכוין לפטור גם את המצה והמרור מברכת שהחיינו.**

יב. מצוה מן המובחר להשתדל להשיג מצה שמורה עבודת יד, שנעשית בידי אנשים יראים הבקאים בהלכה, כדי לצאת בה ידי חובת מצה בלילה הראשון לכל הדעות.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת צו שבת הגדול. מלאכי ג' וערבה לה'

שבת שלפני פסח נקראת שבת הגדול ולמה? כמה תירוצים יש, ואחד מהם הוא על הפסוק המסיים את הפטרת השבת מסוף ספר מלאכי, והנבואה האחרונה בספרי הנביאים "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". לשבת זו אין קריאה מיוחדת בתורה ולכן הקשר הוא לחג הפסח בלבד. בהפטרה יש רמזים רבים הקשורים לחג הפסח חג הגאולה.

א. בשבת האחרונה שעם ישראל היו בארץ מצרים נתבשרו על הגאולה, ועל ההכנות ליציאה מארץ ממצרים. וגם מלאכי הנביא מתנבא על הגאולה שלעתיד לבוא. לפי חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידים לגאל.

ב. בפסח נידון העולם על התבואה. כאשר מביאים בני ישראל מעשר, הם מתברכים. ודרשו במדרש: "עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר". ובהפטרה, אומר הנביא מלאכי: "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר, ויהי טרף בביתי, ובחוננו נא בזאת אמר ה' צבאות, אם לא אפתח לכם את ארבות השמים, והריקותי לכם ברכה עד בלי די".

ג. כידוע בערב פסח מתקיימת מצוות ביעור המעשרות וידידי המעשרות, ועל כן מובנת קריאת הפסוק "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר". בית האוצר זהו בית המקדש, כהכנה לחג הפסח.

ד. ליל הסדר הוא החג המשפחתי ביותר מכל החגים. האב חייב לקיים מצוות והגדת לבן, והפסוק המסיים את ההפטרה מתאר את תפקידו של אליהו הנביא: "והושב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", פסוק מתאים לקריאה לפני ליל הסדר. יהי רצון ויקוימו בנו דברי הנביא בהפטרה: וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות וזוכה ליום ה' הגדול והנורא ולבואו של אליהו הנביא במהרה בימינו אמן.

נקדיש כמה מילים להפטרת צו שלא נקראת השבת והקשר לפרשתנו. כמו שבכל הפרשות בספר ויקרא שמדובר על הקורבנות ועל עבודת הכוהנים בבית המקדש. כך בהפטרה הנביא ירמיה מוכיח את עם ישראל ללכת בדרכי ה' ולא יחשבו שאלו יחטאו לה' ויזלזלו במצוות ויביאו קורבנות ועולות, ה' ירצה את קרבנותיהם. לכן מגנה הנביא את האדם שבוטח בחכמתו או בגבורתו ובעושרו, שחושב שבכסף יכול לקנות קורבנות וישיק את מצפנו, או שברוב חוכמתו ינצל מן הפורענות. אלא אומר ה' לירמיה הנביא לומר לעם ישראל "כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי, כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ, כי באלה חפצתי נאם ה'". פרוש שה' חפץ שנעבד אותו בענוה ובשפלות ולא נתגאה במה שה' חנן אותנו כך נזכה לגאולה בקרוב ממש אמן. (בברכת השם ג.פ.ג.)

טענה של זקן

"עצלנים גמורים ללא ספק!" זעק בקול צרוד אדון עזרא הישיש, הוותיק מבין מתפללי בית הכנסת. "איפה האנשים? אני לא מבין! נתנו להם עוד שעה להתארגן לשבת ועדיין מאחרים. היתכן! בשבתות הקודמות הגיעו אנשים לתפילת מנחה של ערב שבת באיחור של עשר דקות עד רבע שעה ובפיהם טענות שאי אפשר להשיב עליהן: המגהץ נשבר... בדיוק נגמר הטיטולים... הילדים שפכו שמן על הרצפה ועל הבגדים... הסבתא החליטה ברגע האחרון שמגיעה לשבת וכו' תירוצים שמכנעים ביותר. אכן, יכלה הזמן והמה לא יכלו. טוב, "בדול ויעבור". קיבלתי טענותיהם - בדיעבד. אבל הנה שבת זו קיבלו ממדינת ישראל במתנה גמורה שעה שלמה, שישים דקות נוספות ליום שישי, מה ישיבו? מה יענו? במקום שיחלקו שעה נוספת זו חציו לכם, לנוח עוד מעט זמן לכבוד שבת קדש וחציו לה' פעם אחת בחיים לחוות את המאורע המרגש כיצד הגבאי פותח את בית הכנסת ומדליק את האורות, להגיע לפחות רבע שעה לפני התפילה. ואתה יודע מה? לא נגזים. שלא יבואו רבע שעה קודם, אבל שיגיעו לפחות חמש דקות קודם התפילה. ואם גם בקשה זו קשה לאנשים אלו יותר מדי, יש להם להגיע בזמן המדויק לתפילה לכל הפחות. אבל להגיע באיחור! זאת אני מבין. זהו כבר פשע מוגזם. לקבל שעה נוספת ובכל אופן לאחר? איזה תרוץ יכולים לתת על קושייה זו?" סיים אדון עזרא הישיש את הקושיה הארוכה שבקעה מחדרי ליבו. אדון משה ובצלאל בנו, אנשי מחשבה שהיו נוכחים במקום, נהנו בראשם כאישור לטענות ששמעו ואף העלו נושא זה לשיחה בתוך סעודת שבת.

"אבא, אדון עזרא צודק ממש. במקום שרובו של בית הכנסת יהיה מאוכלס במתפללים חצי שעה קודם השבת, הנה עדיין הגיעו אנשים במרוצה ובחיפזון כל אחד כהרגלו קודם. כיצד יתכן?" שאל בצלאל. "בצלאל, ודאי שזוהי התבוננות נכונה של אדון עזרא הישיש. תפס את האנשים בקלקלתם ונתן מכת מחץ לכל התירוצים שהיו להם עד היום. נוכל באמת ללמוד מדבר זה מספר דברים חשובים." השיב האב משה בקול אנחה קלה לבנו. "אספר לך סיפור מעניין. לפני כמה שנים במקום עבודתי היה אחד מהעובדים מאחר לעבודה בעשר דקות כמעט בקביעות. כיוון שהיה גר רחוק ממקום העבודה. מי שהיה רואה אותו מאחר, היה דן אותו לכף זכות בטענה שהילד איחר שלא באשמתו ואנוס הוא. אבל ראה זה פלא. לאחר כמה שנים העתיק את מקום מגוריו סמוך למקום העבודה וגר כמעט הכי קרוב מבין כל העובדים. לתדהמת כולם מנהג האחרים לא השתנה כלל ועדיין היה מאחר כאילו המשיך לגור רחוק. דבר זה טרד את מנוחתי, ולבסוף אחרי מחשבה מעמיקה הבנתי דבר גדול. להגיע בזמן לפגישה, לעבודה, לתפילה ולכל מקום שהוא, אין זה משנה מהו המרחק בין האדם למקום שאליו הוא חפץ להגיע, קודם כל תלוי הדבר כיצד אדם מבין בדעתו מהו איחור ומה נחשב להגיע בזמן. אם מבין בדעתו שלהגיע שנייה אחת יחידה אחרי הזמן נחשב איחור, גם אם יתגורר בעיר אחרת ורחוקה לא יאחר, אלא לעיתים רחוקות. אבל אם מבין בדעתו שהגיע עשר דקות אחרי תחילת העבודה זה בסדר, גם אם ביתו יהיה בתוך מקום

העבודה - לא ישנה כלום ועדיין יאחר. הסיבה פשוטה מאוד. הוא יטען: "מה אתה רוצה? לא אחרתי כלל. עשר דקות אינם נחשבים כאיחור." לענייננו, מצוות תפילה, בלוח המודעות נכתב כי תפילת שחרית מתחילה בשעה מסויימת, כל באי בית הכנסת החשובים רואים את אותו לוח ואת אותו כתב. אבל מה שמבינים ממנו - שונה בין איש לרעהו. אדון עזרא הישיש יודע בתוכו שאם בלוח המודעות נכתב כי תפילת שחרית בשעה 07:00, זה אומר שב- 07:00 בדיוק שניה אחת לא אחרי, כבר צריך להיות מעוטר בטלית ובתפילין, דרוך ומוכן לתחילת התפילה. לפיכך צריך להיות בבית הכנסת זמן מה קודם כדי להתחיל התפילה בזמנה. אבל למישהו אחר, השעה הזו בלוח המודעות מעידה על כך שהכניסה לבית הכנסת יכולה להיות בשעה 07:30 השלישי מתחיל החשבונית הידועים: "קורבנות" ב- 07:00 אבל "הודו" זה ב- 07:15, לכן "קורבנות" אפשר לומר בדרך, ומקסימום להשלים לאחר התפילה ועדיין זוהי תפילה שלמה. רביעי עושה חשבון טוב יותר. "קורבנות", ב- 07:00, "הודו" ב- 07:15, אבל "ישתבח" ב- 07:30. עד אז אפשר להגיע והכול יהיה בסדר. חמישי אומר: הקודמים ממש לא מבינים כלום. העיקר בתפילה היא תפילת העמידה. כל עוד אתה מתפלל אותה בציבור - זוהי תפילה במניין כדת וכדין. את שאר התפילה אפשר להשלים אחר כך. זוהי רק חומרא בעלמא לחסידים ולאנשי מעשה. וכן הלאה... אם כן, אצל כל אדם המושג דיוק בזמן מוגדר בצורה שונה, אין לך אדם שאין לו שעה. לכן אלו שהגיעו באיחור בערב שבת, זהו איחור לשיטתו של אדון עזרא הישיש, אבל לדעתם של האחרים הם באו בזמן ומקסימום אחר בדקה או שתיים מהשעה שבה הם חשבו להגיע. לכן גם אם היו להם עוד שלוש שעות להתארגן לשבת - היו מגיעים באותה שעה.

כדי לדייק בזמנים צריך קודם כל לשנות את השעון שבראש ורק לאחר מכן לגשת לשעון שבקיר.

"מכל מלמד" השכלתי..."

מידת המנהל כפי שר התיבות להם?

א. להזכיר לנו 10 המכות, שבהם הוכו המצריים, בגינם כל העולם הכיר בבורא יתברך ובעמו - ישראל, וכן עם ישראל עשה תשובה מ-49 דרגות הטומאה שהיה בהם. ב. להזכירנו שמטרת הגלות במצרים ומטרת 10 המכות היו לקיים את ההבטחה לאברהם בברית בין הבתרים, והבאת עם ישראל לארץ ישראל שנתקדשה ב- 10 קדושות. וכמו שאנחנו מחפשים ומבערים את החמץ, כן הקב"ה יחפש ויבער את כל האויבים בארץ ישראל לקראת קיבוץ הגלויות ובואם לארץ. ג. החמץ, הוא יצר הרע, הוא מקור לכוחות הטומאה. כל השנה כוחות אלה מנסים בכל כוחם ומאודם להכשיל את האדם. בא הפסח, שזהו הזמן המקורי שהקב"ה שבר את כוחות הטומאה כדי שיציל את עמו, וזו 10 כוחות הקדושה מתעוררים כנגד 10 כוחות הטומאה. על מנת שכוחות הקדושה ישלטו בעולם ולא כוחות הטומאה, שמים 10 חתיכות לחם - חמץ = יצר הרע, מבערים אותם בפה ושורפים אותם. ובשעת הביטול מבקשים שהקב"ה יבער ויבטל הרע וישאיר לנו רק את הטוב בעולם. אין מברכין "שהחיינו" על בדיקת חמץ. כיוון שיש לנו הפסד מכך ששורפים החמץ. יש השמים פרי חדש או בגד חדש בשעת בדיקת חמץ ולאחר הבדיקה מברכים "שהחיינו" ואוכלים הפרי חדש או לובשים הבגד החדש.